

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 183/14
V Luxemburgu 18. decembra 2014

Rozsudok vo veci C-354/13

Fag og Arbejde (FOA), konajúca v mene Karstena Kaltofta/Kommunernes
Landsforening (KL), konajúca v mene Billund Kommune

Obezita môže predstavovať „zdravotné postihnutie“ v zmysle smernice o rovnosti zaobchádzania v zamestnaní

Hoci žiadna všeobecná zásada práva Únie sama osebe nezakazuje diskrimináciu z dôvodu obezity, obezita patrí pod pojem „zdravotné postihnutie“, pokiaľ za určitých podmienok bráni plnému a účinnému zapojeniu dotknutej osoby do profesijného života na rovnoprávnom základe s ostatnými pracovníkmi

Na podporu zásady rovnosti zaobchádzania stanovuje smernica Únie¹ všeobecný rámec pre boj proti diskriminácii v zamestnaní a povolani. Podľa tejto smernice je zakázaná diskriminácia na základe náboženstva alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie v oblasti zamestnávania.

Karsten Kaltoft pracoval počas pätnástich rokov pre obec Billund (Dánsko) ako profesionálny opatrovateľ. V rámci tejto činnosti sa vo svojom dome staral o deti. Dňa 22. novembra 2010 s ním obec skončila pracovný pomer. Prepustenie bolo síce odôvodnené poklesom počtu detí, o ktoré sa bolo treba starať, ale obec neuviedla dôvody, prečo bol vybraný pán Kaltoft. Počas celého obdobia svojho zamestnania bol pán Kaltoft obézny v zmysle definície, ktorú zaviedla Svetová zdravotnícka organizácia (WHO). Aj keď sa obezita pána Kaltofta preberala na vypočutí v rámci prepúšťania, účastníci konania sa nezhodujú na spôsobe, akým sa o tejto otázke diskutovalo. Obec popiera, že by obezita tvorila súčasť dôvodov prepustenia pána Kaltofta. Fag og Arbejde (FOA), odborová organizácia konajúca v mene pána Kaltofta, sa domnieva, že toto prepustenie malo základ v protiprávnej diskriminácii z dôvodu obezity, a preto podala žalobu na dánsky súd, ktorou sa domáha konštatovania tejto diskriminácie a náhrady škody.

V rámci skúmania tohto návrhu súd v Koldingu, Dánsko (Retten i Kolding), požiadal Súdny dvor o objasnenie, či právo Únie samostatne zakazuje diskrimináciu z dôvodu obezity. Alternatívne sa pýta, či obezita môže predstavovať zdravotné postihnutie, a teda či patrí do pôsobnosti citovanej smernice.

Vo svojom dnešnom rozsudku Súdny dvor na úvod uvádza, že všeobecná zásada nediskriminácie je základným právom, ktoré je súčasťou všeobecných zásad práva Únie. Táto zásada teda zaväzuje členské štáty, ak vnútroštátna situácia patrí do pôsobnosti práva Únie.

V tomto ohľade Súdny dvor pripomína, že žiadne ustanovenie zmlúv a sekundárneho práva Únie v oblasti zamestnania a povolania neobsahuje zákaz diskriminácie založenej na obezite ako takej. Osobitne smernica o rovnosti zaobchádzania v zamestnaní nespomína obezitu ako dôvod diskriminácie a nie je namieste rozšíriť pôsobnosť tejto smernice nad rámec druhov diskriminácie, ktoré sú založené na taxatívne vymenovaných dôvodoch. Okrem toho ani Charta základných práv Európskej únie sa nemôže na takú situáciu uplatniť.

V prejednávanej veci Súdny dvor konštatuje, že spisový materiál neobsahuje žiadnu skutočnosť, ktorá by umožňovala dospieť k záveru, že prepustenie, ktorého dôvodom bola údajne obezita ako taká, by patrilo do pôsobnosti práva Únie.

¹ Smernica Rady 2000/78/ES z 27. novembra 2000, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre rovnaké zaobchádzanie v zamestnaní a povolani (Ú. v. ES L 303, s. 16; Mim. vyd. 05/004, s. 79).

Súdny dvor preto dochádza k záveru, že v oblasti zamestnania a povolania právo Únie nezakotvuje všeobecnú zásadu nediskriminácie z dôvodu obezity ako takej.

Pokiaľ ide o otázku, či obezita môže predstavovať „zdravotné postihnutie“ v zmysle smernice, Súdny dvor pripomína, že jej cieľom je stanoviť všeobecný rámec v oblasti zamestnania a povolania na boj proti diskriminácii založenej na jednom z dôvodov uvedených v smernici, medzi ktorými sa nachádza aj zdravotné postihnutie.

Pojem „zdravotné postihnutie“ v zmysle smernice sa má chápať ako obmedzenie vyplývajúce najmä z dlhodobého fyzického, mentálneho alebo psychického postihnutia, ktoré v súčinnosti s rôznymi prekážkami môže brániť plnému a účinnému zapojeniu dotknutej osoby do profesijného života na rovnoprávnom základe s ostatnými pracovníkmi. Súdny dvor zdôrazňuje, že tento pojem sa má chápať tak, že sa vzťahuje nielen na nemožnosť vykonávať zárobkovú činnosť, ale aj na sťaženie výkonu takej činnosti. Cieľom smernice je totiž uplatňovať rovnosť zaobchádzania a predovšetkým zabezpečiť prístup zdravotne postihnutej osoby k zamestnaniu alebo jeho vykonávaniu. **Navyše, ak by mal pôvod zdravotného postihnutia význam pri uplatňovaní smernice, bolo by to v rozpore s jej cieľom.**

Okrem toho Súdny dvor uvádza, že definícia pojmu „zdravotné postihnutie“ predchádza určeniu a posúdeniu primeraných prispôsobujúcich opatrení, ktoré sú zamestnávateľia povinní v zmysle smernice zaviesť podľa potreby každej jednotlivcej situácie, aby umožnili osobe so zdravotným postihnutím prístup k zamestnaniu, účasť na zamestnaní alebo postup v ňom (pokiaľ také opatrenia nie sú pre zamestnávateľa neúmerným bremenom). Preto samotná skutočnosť, že také prispôsobujúce opatrenia neboli vo vzťahu k pánovi Kaltoftovi prijaté, nepostačuje na záver, že nemôže byť považovaný za zdravotne postihnutú osobu v zmysle smernice.

Z týchto dôvodov dochádza Súdny dvor k záveru, že ak za daných okolností stav obezity pracovníka spôsobuje obmedzenie vyplývajúce najmä z fyzického, mentálneho alebo psychického postihnutia, ktoré v súčinnosti s rôznymi prekážkami môže brániť plnému a účinnému zapojeniu tejto osoby do profesijného života na rovnoprávnom základe s ostatnými pracovníkmi, a ak je toto obmedzenie dlhodobé, taký stav patrí pod pojem „zdravotné postihnutie“ v zmysle smernice. Bolo by to tak najmä v prípade, ak by obezita pracovníka bránila tomuto zapojeniu z dôvodu zníženej pohyblivosti alebo výskytu patologických príznakov, ktoré tejto osobe znemožňujú vykonávať prácu alebo ktoré jej sťažujú výkon zárobkovej činnosti.

Je vecou vnútroštátneho súdu, aby určil, či obezita pána Kaltofta patrí pod definíciu „zdravotného postihnutia“.

UPOZORNENIE: Návrh na začatie prejudiciálneho konania umožňuje súdom členských štátov v rámci sporu, ktorý rozhodujú, položiť Súdnemu dvoru otázky o výklade práva Únie alebo o platnosti aktu práva Únie. Súdny dvor nerozhoduje vnútroštátny spor. Vnútroštátnemu súdu prináleží, aby rozhodol právnu vec v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora. Týmto rozhodnutím sú rovnako viazané ostatné vnútroštátne súdne orgány, na ktoré bol podaný návrh s podobným problémom.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106